

другъ и т. н. докдѣ най послѣ тѣзи думи достигнаха до ушите на Кратерия, който и заведе жената тайно при Александра. А той каза ѝ за да има често пѣти такиви разговори съ Филота, и каквото чуе по тойзи въпросъ да му извѣсти.

§. 49. Филотъ обаче, никатъ нѣмаше понятие че по този начинъ той се наклеветваше, а като продължаваше сношенията си съ Антигона говореше много несмислено и разгневено противъ царътъ. Но Александъръ макаръ че имаше здрави доказателства за противъ Филота, а таеше си за работата и въздържаше себе си, или напримеръ че сеувѣряваше за любовъта, която имаше камъ баша му Пармениона, или че се страхуваше отъ славата и силата имъ. Случи се обаче, на онова сѫщо врѣме единъ Македонецъ отъ Халестра¹⁾ нареченъ Лимний²⁾, който бѣше направилъ навѣтъ (наговарване) върхъ живота на Александъръ, та принуждаваше още и единъ младежъ нареченъ Никомахъ, когото обичаше за да стани съучастникъ на дѣлото. Но, Никомахъ не вѣсприе и отиде та каза за въпросътъ на брата си нареченъ Валинъ³⁾. А като отиде онзи при Филота, та му каза да ги заведе при Александъръ, защото щѣли да му извѣстятъ за нѣкои

---

1) Наричаха го още и Халастра, който бѣше Македонски градъ.

2) Куртий нарича го и Лимий.

3) Куртий го нарича Кевалинъ.